درد

دويمه شعري ټولګه

جمال ناصر اصولي

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد

دویمه شعري ټولګه

شاعر: **جمال ناصر اصولي**

چاپکال: **۱۳۹۸ل/ ۲۰۲۰ز**

خپرندوی: **جمال ناصر اصولي**

چاپشمېر: **۲۰۰۰ ټوکه**

ډیزاین: **هدایت الله ناصري**

چاپځی: **اسد دانش مطبعه- کابل/ ۰۷۸۸۰۴۲۸۲۱**

(c) ketabton.com: The Digital Library

نيوليک

ځو خبرې ٦
ژوند ٩
ميـين ١١
درد ١٢
ما او تا مينه کړې ١٣
ژاړي ١٥
خوب ١٦
ګډې وډې ١٧
څنګه ومنم چې نه يې؟ ١٨
درد ٢٢
انسان ٢٣
توبه ٢٥
ګډې وډې ٢٧
غزل ٢٨
قاضي ٢٩
تورکی ٣٠
ژوند ماسره مينه کوله ٣١
لوبه ٣٣
لويه خدايه ٣٤
دنيا ٣٧
لويي ٣٨
غزل ٣٩
ګډې وډې ٤٠
پښتونه ٤١

(c) ketabton.com: The Digital Library

دار ٤٣
کافر ٤٤
ګډې وډې ٤٥
خبرې ٤٦
وجدان ٤٧
ګډې وډې ٤٨
ګډې وډې ٤٩
کمزورې ٥٠
انګېزه ٥١
ناڅې ٥٢
غزل ٥٣
غلیم ٥٤
پښتانه ٥٥
دنیا ٥٦
ناوکۍ ٥٧
ناروا وې ٥٨
غزل ٥٩
ګډې وډې ٦٠
د نن شاعران ٦١
افغان ٦٥
سوی ٦٦
خپل نه منو ٦٧
ګډې وډې ٦٨
غزلګوټی ٧٠
کتاب ٧١
ګډې وډې ٧٢
مینه ٧٣
مانا ٧٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې ۷۵
بې وفا ۷۶
روژه ۷۷
ګډې وډې ۷۸
غزل ۷۹
لار ۸۰
غزل ۸۱
غزل ګوټی ۸۲
ګډې وډې ۸۳
یوالی ۸٤
ګډې وډې ۸۵
هسې يو چا ته! ۸٦
د رڼا مورکۍ تیاره شوه ۸۷
د پنجوایي د شهیدانو په ویر کې ۸۹
صحرا ۹۰
غزل ۹۲
غزل ۹٤
غزل ۹٦
ادماما ۹۹
زمانه ۱۰۰
ژوند ۱۰۳
لنډ ژوندلیک ۱۰٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځو خبرې

د لوی او بخښونکي څښتن (ج) په نامه

هېڅ یوه خبره بې انګېزې له خولې نه وځي. د هرې خبرې بنسټ د یوه هدف له پاره جوړېږي او تر ژبو رارسيږي. همدا ده چې ژبه د پوهولو او راپوهولو له پاره کاروو تر څو د ژوندانه له پاره لاره پرې پيدا کړو. الله(ج) په سورت الروم ۲۲ آيت کې فرمايي:

ژباړه:او د هغه له نښانو څخه د آسمانونو او ځمکې پيدايښت او ستاسې د ژبو او رنګونو بېلابېلوالی دی. په باوري ډول په دې کې د پوهانو له پاره ډېرې نښانې دي.

لوی رب ج انسانان په قومونو، رنګونو او ژبو ويشلي دي تر څو يې د يو بل سره توپير وشي. هدف دادی، چې د نړۍ هره ژبه د قدر وړ ده، بايد چې د حاکمو له خوا کار ورته وشي. او د ژبې اړوندو ويونکو باندې حق لري چې وايې ورې، ويې لولي او ويې ليکي، ترڅو يې حق آدا شوی وي.

په افغانستان کې حاکمانو خو پښتو ته تر ډېره بريده شا اړولې ده. پښتو يې له کليو څخه کله هم ښار او دفتر ته نه راکوزه کړې ده او نه يې سر پرې ګرولی دی. په دې برخه کې خپله پښتانه ګرم دي. دوی خپلې ژبې سره په شعوري او غيرې شعوري ډول بد چلند کړی دی. ډېری پښتانه چې قدرت ته رسيدلي دي، په پښتو يې دفتري کار نه دی کړی. خپله مورنۍ او پلارنۍ ژبه يې هېره کړې او نورو ژبو ته يې مخ کړی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعر وايي:

پردۍ ژبې زده کول که لوی کمال دی
خــــــــــپله ژبه هېرول بې کمالي ده

سليمان لايق صيب فرمايي:

د پښتون ورمېږ په خپله توره غوڅ دی
بېهـــوده د خون تورونه په بل بل ږدم

همدا پښتانه وو، چې په هند يې څلور پينځه پيړۍ حکمراني کړې ده، خو د پښتو له پاره يې هلته د يوه څاڅکي په څېر هم کار نه دی کړی. دوی وو، چې په هند کې يې درباري او رسمي ژبه د ايران فارسي وګرځوله او خپله ژبه يې له پامه غورځولې وه.

هند لا څه چې شپږ اووه پيړۍ وروسته د پښتنو په خپل ټاټوبي افغانستان کې هم د خپلې ژبې سره بې باکه او شرمور چلند کوي. پښتو نه لولي، نه يې ليکي او نه هم ارزښت ورته لري.

ښه، ويلی شو چې پړه پر موږ کې ده. کله هم زموږ د ژبې د غوړيدا له پاره نور نه راځي او نه به هم څوک ورته کار وکړي. يا د رب ج پښتانه راويښ کړي يا دې...

دا چې اصلي موضوع باندې غږېدلي وو، ويلی شو چې په هره برخه کې، چې هر څوک هر څه ليکلی شي ودې ليکي، ځکه چې ژبه هرې برخې غوړيدا ته اړتيا لري.

زما (درد) دا شعري ټولګه هم د همدې هڅې څخه پيروي کوي، چې کم تر کمه به مې څو پښتو کليمې ليکلې وي، تر څو د پښتو په لويه لمن کې مې يوه لاله ګل ته اوبه ورکړې وي.

دا چې څومره به مې هڅه کړې وي، چې شعر وليکم، څه نه شم ويلی، خو يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه مې ليکلي دي، تر څو لوستونکي ترې خوند واخلي او قضاوت پرې وکړي.

زموږ د ټولنې په هره لوېشت، لوېشت کې د ستونزو، دردونو، کړکېچونو، غمونو بلاخره د جګړو خبرونه آزانګه کيږي. زما په دې تولګه يې هم خپله سيوره غوړولې ده، نو ځکه مې ورته د (درد) نوم غوره کړ. په دې ټولګه کې مې هر يو شعر د يوې انګېزې او پېښې تعريف کوي. هره پېښه د دردونو څخه الهام ځکه اخلي، چې زما شعر بې له درده ليکل کيږي نه. زه شعر کله کله ليکم، کله خو آن په يو کال کې هم شعر خپله جلوه رانې نه ويني، کله بيا د دردونو په لړۍ کې دوی هم راسره ملګرتيا او بدرګه کوي. ښه ملګری دی، ځکه يواځې مې غمونو ته نه پرېږدي، هوساينه او ډاډينه راکوي او هر درد راسره زمزمه کوي. دا به هم ووايم، چې هر شعر ما ځان ته ليکلی دی، ځکه ما ترې خوند اخيستی دی، کله مې هم دا نه دي ويلي چې که لوستونکی يې ولولي نو خوښ به يې نه شي، راځه لږ خواري پرې وکړه ترڅو د لوستونکي د خوښې وړ وګرځي. بس زما او د درد تر منځ دريمه ميکده ده، چې کله په کې خاندو او ډېری وخت پکې اوښکې تويوو.

لوستونکي د يې په ډېر څه رانه ومني.

درناوی

جمال ناصر اصولی

کابل

۱۳۸۹/۱۲/۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

ژوند د انسانانو زده کړل
ورو ورو نارښتيا کوي
وفا ته غاړه نه ږدي
هغې غلي راته غوږ کې ووې
زړګيه زړه مه خفه کوه
لاړم، دادی زر راځم
خو...
خو ژوند ورسره د انسانانو دود وکړ
شيبه وروسته ترې بېل شو
والوته
دادی عمر تېر شو
خو...
خو، هغه کله هم رانغی
هره شيبه شمېرم
هره دقه شمېرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره لمحه شمېرم
ژوند وفا ونه کړه
ژوند رښتينی نه و
ژوند بې باکه و
هو نن بيا هغه شپه ده
چې ما په لومړي ځل د ژوند سره ملګرتيا کړې وه
او تا به په نيمه شپه تبريکي راکوله
هو، ته لاړې
ګوره ور پورې نه کړې
ژوند وفا نه لري
نن سبا زه هم درځم

کابل ۳۱,۱۲,۲۰۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

میـین

تا یو څه را زده کړل
دومره مینه دې راکړه
چې د زړه په هره برخه کې ګرانښت را ګډ شو
اوس چې ته نه یې
ستا په خالق میـین شوی یم
هرې غربېدا ته یې اوښکې تویوم
مخ په مخ یې ښکلوم
او په نیمو شپو ورته اوږدې اوږدې سجدې لګوم
د (ته لوړ یې) جملې په ویلو، تندی په ځمکه وهم
یواځې د ده ثنا کوم
یواځې دی ستایم
یواځې دی ښکلوم
ستا د ښایست خالق خورا ښکلی دی
ستا د جلوې مصور ډېر هنرمند

۲۰۱۹/۱۱/۲۱
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد

لا چـــې خـــومره ډېـــر زړيـــږي لا مســـتيږي
دا بـــد بختـــه درد د اور واخلـــي بليـــږي

سترګې پټـې کـړم چـې خدایـه تـه یـې هېـر کـړې
غـــم دې ومســـکيږي وخانـــدي خنـــديږي
زه يـــې تـــوره کعبـــه هســـې مقـــدس کـــړم
بـــس ويرونـــه دي طـــواف کـــوي تـــاويږي
تـــا بـــه وې چـــې ژونـــده زمـــا عمـــر د ســـتا وي
قـــدرت ومنـــل پـــه ټوکـــو نـــه پـــوهيږي
ســـتا د ســـترګو پيمـــانې چـــې خـــدای چپـــه کـــړې
يـــو پـــه بـــل پســـې خمونـــه دي رالـــويږي
زه بـــه څنګـــه دا فـــاني دنيـــا کـــې اوســـم
چـــې دې هـــر قـــدم کـــې يـــاد دی را يـــاديږي

اصـــولي دې غمـــو دومـــره زهيـــر کـــړی
لکـــه ونـــه چـــې زړه شـــي را مـــاتيږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما او تا مينه کړې

موږ د تيارو د ورکولو په سوچ
سبا ته غيږ ورکړې
ما او تا مينه کړې
ما او تا، د ژوند شيبو ته
هره ثانيه ګنلې
هره دقه ګنلې
ما او تا،
اوږدې لارې ته
او د اغزيو ډکې
د بړبوکيو ډکې
هغه اوږدې لارې ته
بې بېلګې صبر کړی
ما او تا مينه کړې
تر څو وصال ته رسو
تر څو جمال ته رسو
خو، ګوره پام به کوو
که وصال نه وو موجود

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به د خدای تر څنګه
هغه کافور او د تسنیم په اوبو
غاړه غړی
د میو جام جیګوو
پاس تر اووم آسمانه
دغه مقام جیګوو
او بیا په جهر وایو
چې دلته تاته خدایه
کله سجده نه کیږي
موږ د یو بل لیوني
ستا په فردوس جنت کې
یو بل ته ستا په دربار
درنې سجدې لګوو
ستا د بنده ښایست ته
او ستا ورکړي حب ته
مونږه لمنځونه کوو
ما او تا مینه کړې
ما او تا مینه کړې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژاړي

بس په هر قدم کې دا لعنتي درد دی
هره خوا مې رژوي د شګو بند يم
د خوبونو نه راوځي لوی ماتم شي
غر او سمه په ويرونو کې راګير کړي
آسمان ښه په نره ژاړي په دا وير کړي
وريځو خور په آسمانونو پيڅول دی
غرونه ژاړي پرخې ژاړي دښتې ژاړي
هو د هر قدم يادونه سرې سکروټې
پر ما ښخې ورتوي مې
سوځوي مې
دردوي مې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب

خوب مې ليده چې د پرښتو
له ځلانده کاروانه مې کېکاږي
تيارې او وحشتونه سره ځنځير شوي وي
تر څو مې ځان ته خپل کړي
زه ور سره لاس او ګرېوان وم
تر څو د ابليس دا لښکرې مې د ځان نه کړي
چې ناڅاپه راويښ شوم
په ميز د ايښي قران پاڼې باد اړوي را اړوي
د سورت الاعراف شپاړسم آيت يې مخې ته راوست
ځان سره مې خداى ته پناه ويوړه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

دلتــه ويرونــه راشــی زړه کــې زمــا کيــږدی ووهــې
پــه زوره ننــوځي پــلار شــې پلتــی ووهــې

دلتــه ناســور ناســور غمونــه هــوا شــوي راتــه
يــو بــل تــه لاس ورکــړي ګــډيږي بړبــوکی ووهــې

هســـې عجيبــه او نــادره زمانــه راغلــې
ښــکلې بربنــډې کــړي پــه خپلــه ښــې لنګــی ووهــې

دلتــه واړه او زاړه ټــول د زړګــې درد زيــږوي
نه شته څوک ښار کې چې پـه مات زړګي بخی ووهـې

اصــولي ډيــره بنــدګانو دنيــا ورټلــه
ښــه بــه وي نــن چــې اسـرافيل خپلـه شـپيلی ووهـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنگه ومنم چې نه یې؟

همغسې ژوند روان دی
همغسې خلک ښوري
خلک ژوند کوي خنديږي
لمر شغلې کوي بليږي
سپوږمۍ ښکلې ده ښکاريږي
ستوري عشق کوي ځليږي
څنگه ومنم چې نه يې؟
غرونه ښه درانه پراته دي
مرغان ښې سندرې وايي
سيرلی ناځي راروان دی
غوټۍ گل شي ښکلې خاندي
بوراگان ترينه تاويږي
هره خوا سور لاله زار دی
هره خوا مينه او ژوند دی
هره خوا په ميو مست دي
هره خوا همغه ژوند دی
څنگه ومنم چې نه يې؟
کومه خوا درپسې درشم
خيال او فکر مې تسخير دی
نتواتې درته کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان راوښيه يې چيرې؟
سا مې بنده، بنده کيږي
په خپل ځان کې زنداني يم
خوب کې ته په ويښه ته يې
د سجدې ثنا مې ته يې
راته ووايه يې چيرې؟
څنګه ومنم چې نه يې؟
زه د ژوند سره عادت کړم
د شکرو خوند د راکړ
معطره د دنيا کړه
شپه او ورځ د را سينګار کړه
تور تمونه د لاهو کړل
برېبوکۍ د نسيمي کړې
په مسکاوو د کړم روږدی
هر يو غم د ترنم کړ
هر يو وير د سلامي کړ
هر يو درد د ملهمي کړ
دوزخي جانان د ښکول کړ
ترينه جوړ د اصولي کړ
څنګه ومنم چې نه يې؟
ناڅاپي هغه ورځ ښار کې
تورتمونه راخواره شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړه غمونه رالمبه شول
هره خوا د وير نارې وې
هره خوا جوړ قيامت و
هره خوا په وينو سره وه
خلکو وير کاوه په کلي
ټول بازار په وير اخته و
آسمان هم ژړل په کريغو
وريځې تورې وې له غمه
لکه ځمکه چې لمبه وي
ښکلې حوره پرې پرته وي
اندامونه يې ورتيږي
له اووم آسمانه چيغې
لاندې ځمکې ته راوليږي
دا به څنګه تيږه زړه وي
ځاى په ځاى چې نه دريږي
څنګه ومنم چې نه يې؟
د مسکاوو دور تېر شو
د خنداوو دور تېر شو
خوښۍ بورې شوې او کونډې
محبت له ښاره ووت
رڼاګانې دوزخي شوې
ترنم ستونی يې بند کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا به وویل چې ژونده
زما زړه زما دلبنده
ای زړګیه ټول ژوند ته یې
ته هر څنګه زما ښه یې
دا خبرې به دې کړلې
اوس د شونډې ژبه نه شته
اوس د ناز او مینه نه شته
څنګه ووایم چې ژوند کړم؟
څنګه ومنم چې نه یې؟
خوب ارام مې په ازغیو
په سکروټو کې راګیر یم
غم لا څه چې خپله ویر یم
هوساینه شوه بدبخته
دنیا اور واخیست سوځېږي
د زړه کور کلی مې وران شو
لولپه شو، لولپه شو لولپه شو
څنګه ووایم چې نه یې
څنګه ومنم چې نه یې؟

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد

درد مې غلی غلی خوري د شګو بند دی
درد بې خدایه بې رسوله ګرځي رند دی

درد د ښکلي د بدرنګ تفاوت نه کړي
درد ځېلی، درد سوځلی زما ژوند دی

درد خوږ شوی لکه ساه مې د کالبوت ده
درد لا نورې کیسې هم لري که پند دی؟

درد ملا دی، درد قاضي دی درد ساقي دی
درد ښوونځی دی، درد پوهنه لوی دیوبند دی

درد بنسټ د اصولي د دغې ژوند دی
درد مستي ده، درد د دغې دنیا خوند دی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسان

سخت بې اختیاره پیدا کړي یو خدای
نه په راتلو نه په ورتلو کې اختیار
هره شیبه مو ازموینه اخلي
د هر یو پل راته تقدیر ټاکي
سترګې مو ځان ته لاس مو ځان ته پوښتي
د هر یو شور رانه پوښتنه کوي
سخت بې اختیاره پیدا کړي یو خدای
نه په راتلو نه په ورتلو کې اختیار
ځمکه، آسمان کې جنتونه د خدای
لاندې او پاس دي دوزخونه د خدای
کله چې نه پوهیږو، څه ته پیدا؟
موږ عالمان يې هستولی هم شوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې د یو او بل سرونه وهو؟
ولې دا تورې پیدا کړي دي خدای؟
زموږ سجدې ته خدای اړتیا نه لري
ولې یې موږه هستولي یو خدای؟
ولې ملا د اور کیسې اوږدوي؟
ولې ملا له محبته انکار؟
ولې ابلیس یې هلته و نه تاړه
ولې ابلیس ته دومره واک ورکړ؟
موږه چا وپوښتو چې ژوند درکوو؟
بیا بې اختیاره رانه ساه اخلي
سخت بې اختیاره پیدا کړي یو خدای
نه په راتلو نه په ورتلو کې اختیار

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

توبه

د جنـــون د خـــدايۍ دا جلـــوه خـــو نـــه وه
چـــې مـــې وليـــده پـــه مـــنځ د بتخانـــه کـــې

عربـــي دنيـــا مـــې چـــې کـــړه پســـې هســـې
هغـــه بـــل چيـــرې و، نـــه و پـــه مکـــه کـــې

غـوړپ د ميـو مـې د سـتوني غلـی تيـر شـي
چـې ژړغـونی شـمه غلـی پـه سـجده کـې

چـې برنـو کـې درتـه هـر غشـی تيـار کـړي
د ځيګـر پـه ځـای د وولـي پـه دا زړه کـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د لېرو د مچکو وار يې تېر شو
پرېږده واچوي دوه شونډې په پياله کې

چې يې سر درته په ولې باندې ايښی
ترمې اوښکې يې تويږي نيمه شپه کې

خدای مې هره بتخانه کې شو په سترګو
هم مې ولیده په هره یوه کعبه کې

د هر جام يې ځکه ډکې بوسې اخلم
نعمتونه يې لا ډېر شي په توبه کې

نور که ورځ کې راته ډکې پيالې اخلي
اصولي غريب مې ونيوه په شپه کې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

لا خــوره ده تــوره شــپه پــه ښــار د ښــکلو
تــور کارغــان راچــاپېر شــویدي پــه ولــو

خدایــه کلــه بــه موســا پــه کلــي راشــي
اژدهـــا رابـــدل شـــویدي پـــه کلـــو

څـوک یـې نـوم څـوک یـې عـزت ورځـخـه اخلـي
خپـــل هېـــواد مـــو رانیـــولای دی پـــه شـــلو

د ملالـــې ســـر تیکـــری هېـــواد جنـــډه ده
دلالان یـــې راتـــه خـــرخ کـــړي پـــه ممپلـــو

د افغـــان د ســـر قیمـــت هلتـــه مـــالوم دی
ســـل کلـــدارې، زر تومانـــه د وژلـــو

اصـــولي دی ورتـــه هســـې شـــان بـــې باکـــه
لـــور پـــه لاس دی د کیکـــرو پـــه ربېلـــو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه مصـــور يمـــه تصـــوير جـــوړوم ســـا ورکـــوم
تـــورې تيـــارې زيېښـــمه تـــورو تـــه رڼـــا ورکـــوم

د کلـــي ټـــول ويـــرجن راټـــول کړمـــه غمونـــه اخلـــم
د ځـــان ســـخي جـــوړوم، هـــر ويـــر تـــه خنـــدا ورکـــوم

زه د کيميـــا پـــه هـــره درگـــه راټـــول شـــوی يمـــه
لـــه وچـــو درگـــو نـــه الهـــام اخلـــم دوا ورکـــوم

مـــوږ د ټـــولنې پـــه خـــدمت کـــې کـــافر شـــوي ياســـتو
خدايـــه لتـــا ورتـــه نبـــوغ تـــه مســـيحا ورکـــوم

زمـــا خبـــرې د دې ښـــار پـــه غـــوږو نـــه نـــوځي
مـــړو تـــه ډول وهمـــه ســـور لـــري گـــډا ورکـــوم

زه اصـــولي نـــن د ړنـــدو ښـــار کـــې نبـــوغ لټـــوم
يـــا مصـــور تـــه د تصـــوير ښـــکلي مانـــا ورکـــوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضي

تـــا داورونـــو بربوکيـــو خـــداى ليـــدلى نـــدى
تـــا دې ده قهـــر او غـــرور کلـــه منلـــى نـــدى

تـــا د جنـــون فلســـفه کلـــه هـــم لوســـتلې نـــده
د دوزخ اور دې لا پـــه کـــور در غوريـــدلى نـــدى

تـــه د هيـــرا منـــډيې جـــوړ اســـلام آبـــاد نومـــوې
زمـــا جومـــات راڅخـــه اخلـــې چـــې مينځلـــى نـــدى

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تورکی

ښــــکلې مســــکا لـــه دې ديــــاره څخـــه کـــړه کــــړې
د افغـــــاني حــــرم فضـــــا يــــې ګــــړه وړه کــــړې

دوی د ماشــــوم غوښـــې پــــه اور بانـــدې راوســــوځوي
تــورکی پنجـاب کــې راتــه ناسـت دی ښــه يــې ډډه کـړې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند ماسره مینه کوله

ژوند ماسره مینه کوله
د جنون له تورو تیارو یې ساتلی وم
هره غېږ کې یې د مشکو خوشبوي خوره وه
هره مسکا یې د ژوند سا وه
هر لمحه یې د روح غذا وه
ژوند ماسره مینه کوله
خو، یو ناڅاپه مې د خوشالۍ په کور کې
د رڼاګانو برج راونړېده
تیارې انګړ ونیوه
د هرې خونې ور کې
بلاوې لنګې شولې
غوغاوې ګډې شولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رڼاګانو اور کې پاتې سکروټې شولې
ژوند ماسره مینه کوله
ژوند ماسره مینه کوله
اوس مې د کور چاپېریال
ساندې ویرنې وایي
زما د کور په وره یې
د (تیاره) نوم لیکلی
د ناروغۍ په څا کې
د زړه ټکور لوېدلی
ژوند ما سره مینه کوله

۱۳۹۶/۱۲/۲۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

د ژونـــد د لوبـــو بـــه زه څـــه ووایـــم
ســـتړې یـــې ووایـــم کـــه ښـــه ووایـــم

هـر څـوک پخپلـه دي حسـاب یـې خپـل دی
ورور پـــلار و زوی کـــه د نیکـــه ووایـــم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لویه خدایه

لویه خدایه، لویه خدایه
د وطن د ښمنان واخلې
زموږ چم دښمنان واخلې
هره خوا جوړ قیامت دی
هره خوا په وینو سره ده
هر ماشوم له پلاره بېل شو
هره مور نن په ژړا ده
هره ښځه واویلا کا
تا وحشت په دیار راوست
بربریت په دیار راوست
نن دا څومره شوې بې ننګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې مور ټيکری د واخیست
خپله خور د په ژړا کړه
ورور د وسوځاوه اور کې
پلار شمله د لولپه کړه
نن زګېرویو ښار اخیستی
بړبوکیو ښار اخیستی
تورتمونه راخواره دي
د انسان د بدن غړي
هره خوا کې نن پراته دي
ماشومان بې لاسو پښو شول
لویه خدایه، لویه خدایه
د دې خاورې بې ننګ زیږی
لولپه کړې او تالا کړې
د پنجاب زامن به خاندي
په مشهد به نن مېلې وي
بې عزته بې حرمته
سم یې وشرموې ربه
لویه خدایه، لویه خدایه
دا نو څنګه بندګان دي
دا نو څنګه انسانان دي
دوی به هم نن خوشالي کا
د بې زویه مور په ویر کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بې پلاره زوی نارو ته
د بې وروره خور سلګۍ ته
وایم څنګه خندیدای شي
وایم څنګه ټینګیدای شي
د ورور غوښې به خوړی شی
رب ته څنګه مخ کیدای
اصولي ترې پناه غواړي
لویه خدایه، لویه خدایه

***

کابل
۱۳۹٦/۱۱/۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنیا

ای د مجهـــولې دنیـــا خلکـــو څـــه دنیـــا دا نـــده
ژونـد تــه مــو ســا ورکــړي، ســا وباســي وفــا دا نــده

ژوند راتــه ښــکلی کــړي، سینګار یــې کــړي رڼا راښیي
بیا یــې را شــپه کــړي، تــوره شــپه کــړي څــه جفــا دا نــده؟

مــونږه لــه خدایــه پــه ســجدو کــې څانتــه ژونــد لټــوو
دنیـــا فـــاني ده، خیـــر غـــواړو خـــو د عـــا دا نـــده

مـــه پســـي زغلـــه، مـــه رازغلـــه دنیـــا ویـــر دی ګلـــه
نـــه بـــه دا ســـتا شـــي، نـــه زمـــا ده د هیچـــا دا نـــده

ژونـد کلـه ژونـد شـي کلـه بنـد شـي کلـه اور ټوکـوي
کلـــه مجنـــون شـــي اصـــولي شـــي بیـــا لـــیلا دا نـــده

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لويي

کلـــه کلـــه وجـــودي فلســـفه ملـــه کـــړي
کلـــه، کلـــه لـــه جـــام والـــوځي دکـــه کـــړي

د هيـــرا منـــډيي کلـــي کـــې چـــې زيـــږي
کـــابلي جومـــات د ننـــه دمکـــه کـــړي

پـــه ســـجده جانـــان تـــرې ووژنـــي وي غلـــی
اصـــولي لـــه خپلـــه خدايـــه نـــه گيلـــه کـــړي

پـــه ممبـــر کـــې ورتـــه خپـــل کتـــاب ايـــرې کـــړي
لـــويي دغـــه ده لـــويی ده حوصـــله کـــړي

څـــوک بـــه ووايـــي چـــې دوی تـــه حســـاب نشـــته؟
څـــوک چـــې څنگـــه او پـــه څنگـــه ماملـــه کـــړي

***

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

کلــه چــې دردونــه ســره غلــي شــي ابهــام واخلــي
کلـه چـې تيـارې سـره يـو مـوټی شي ماښـام واخلـي

هلتــه چــې طبيعــت خپــل مرامونــه پــه چــا ومنــي
ځکـه يـې ماشـوم لـه پيـو سـتړی شـي يـو ګـام واخلـي
کلـــه چـــې حيـــا پـــه تـــراره د بـــازار وځرخـــي
لوڅـه شـي بربنـډه شـي بيـا هلـه زمـا نـام واخلـي
ښـــکلې ســـره ټـــولې دي دمونـــه د وصـــال کـــوي
کلـه بـه کـوډګرې مـصر ځانتـه کـړي او شـام واخلـي
ده راتـــه ويـــل چـــې ميخـــانې د کفـــر ځـــالې دي
غلـی ور نيـږدې شـي لـه کړکيـه ځخـه جـام واخلـي

کلـــه بـــه درانـــده د اصـــولي دا کيســـه ومنـــي
يـــو پلـــو چـــې حـــوره وي پـــه بلـــه دې غـــلام واخلـــي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

کـــه د وکتـــل د عشـــق د دنیـــا لانـــدې
معطـــره بـــه نـــږۍ وي لانـــدې بانـــدې

د ســکوت دنیــا دې هســې شــوه پــه چیغــو
ســم ویــده وې، شــونډې وینــې ورتــه خانــدې

پــه زاړه ښایســت د تــول خمونــه تــاو کــړل
اور بــه پــورې شــي کــه ود زبیښــي تانــدې

چــې ربــاب ســره ســاقي زمزمــې باســي
وږي تــږي د وو، خــورو بــه ورتــه ســپاندې۱

شــیخ د ښــکلو پــه کوڅــه کــې بــلا وخــوړ
اصــولي وې چــې یــې شــونډې وې رپانــدې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتونه

سـرېخور د زمـانې پـه ښـار راغلـي
د لوليـو لنـډغرو ښـاد دي کلـي

ملايکـې يـې چـې ليکـي شـرم کانـدي
د آدم پـه بچـي ومسـکيږي خانـدي

نـن يـې هـره خـوا غيـرت پـه اوبـو ځکلـی
بـې ننګـي ورتـه ښـکاريږي لکـه ولـی

د شـملو او د بريتـو خبـرې لويـشي
اتفـاق ورځنـې نـه کيـږي کـه غشـي

د تـاريخ پـه هـره پاڼـه يـې نـن تـو کـړل
د بـې نسـله اورتينـو څخـه يـې زو کـړل

نـن پـه ټـول وطـن کـې جـوړ دا هسـې شـر دی
پښـتنو تـه بـې نسـبه، سـکندر دی

څـوک يـې سترګې تـرې وباسـي څـوک غوړونـه
شـمله ورو ويـده شـوي دي رګونـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېـــــــرې وخريـــــــئ اوږده، اوږده برېتونـــــــه
پـــه وبـــا دې خولـــه در بنـــده شـــه پښـــتونه

تـــه د پـــــلار او د نيكـــــه خبـــــرې وايـــــې
تـــه د نـــر يـــې كـــه د ښـــځې، تـــه د چـــا يـــې

چـــې يـــې ننـــگ وي د شـــملې ځخـــه لوېـــدلی
پـــه پنجـــاب كـــې پـــه پگـــړۍ وي لونـــگ وهلـــی

زه جمـــال يمـــه، ناصـــر يـــم، اصـــولي يـــم
پـــدې درې واړو كـــې غلـــی يـــم، ملـــي يـــم

***

كابل
۲۶٫۵٫۱۳۹۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

دار

دلتـــــه وژنـــــې دي د يـــــار پـــــه ژبـــــه
ژونـــد تـــه يـــې دام ايښـــى د دار پـــه ژبـــه

څـــه پـــه خـــوږه خـــوږه يـــې و زبېښـــلو
قاتـــل مـــو ډېـــر پـــوى دى د ښـــار پـــه ژبـــه

د يـــو عجـــم پـــه څېـــر امـــين امـــين کـــړو
دى چـــې والـــين وايـــي د مـــار پـــه ژبـــه

پـــوهېږو نـــه وعـــظ کـــې چـــې څـــه وايـــي دى
حـــورې غلمـــان يـــادوي ډار پـــه ژبـــه

اصـــولي ټـــول کلـــى ويـــده غونـــدې دى
ويـــا قربـــان يـــې کـــړه ســـهار پـــه ژبـــه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

کافر

وایی چې غونډ افغانستان کافر دی
ستاسو جومات کافر، قران کافر دی

زمونږ لمونځونو څخه سا وباسي
لاندې مو ځمکه پاس آسمان کافر دی

وایی سبا و نن پرون مو وژنو
نن مو غني پرون امان کافر دی

وایي دا خاوره باید لولپه شي
خوست مو کافر دی، بدخشان کافر دی

ستاسو تندي د لګولو ندي
هم مو قبله هم مو جانان کافر دی

اصولي ښار کې مرثیې وریږي
خندا کافره ده خندان کافر دی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

گډې وډې

تــا راتــه هــر احســاس کــې درد راکــړی اور راکــړی
د عشــق دنیــا کــې د مختــوری کړمــه تــور راکــړی

تــا د صــحرا پــه هغــه کــوزه خــوا چــې وبــه خنــدل
مـا وې چـې خوسـت د راکـړ، دوسـت د راکـړ غـور راکـړی

خلـــک وصـــال پـــه هیلـــه درومـــي تـــرنم غـــبروي
تــا د ســندرو ښــار کــې غــم راکــړی، گــور راکــړی

خلـــک ارام کـــوي، ســـلام کـــوي، مســـتۍ غـــبروي
تــا شــوگیرې راکــړې، ښــې راکــړې، شــور راکــړی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې

مکـــــوه خبـــــرې را ســـــندرې کـــــه

ژونـــــده را غبرېـــــبره او خبـــــرې کـــــه
نـــن خـــو بـــه دا گونـــگ تـــرنم ووایـــې

اوښـــکې مـــې دانـــه، دانـــه ببـــرې کـــه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

وجدان

دلته معيار د سړيتوب په اکوبکو کيږي
وجدان خرڅيږي، ضميرونه په ترپکو کيږي

عجيبه خلک دي، د ښکلو نه زړګي خرڅوي
دوی لا خبر نه وي په سر يې سر سيندکو کيږي

زموږ مشران په کرسۍ کيني، پګړۍ وغورځوي
پښتو يې هېره شي، شميرنه يې په ورکو کيږي

چينډخې کله تلل کيږي، پښتانه راياد شي
خوشحال ويل چې حساب کله په ختکو کيږي

دلته غيرت او پښتو دواړو ليلامي ورکړې
سړي سينګار شي، پيژندنه په زرکو کيږی

دلته معيار د سړيتوب د سر ټيټوالی ښيي
اصولی لېرې کړه پګړۍ، شملې ته سپکې کيږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

ژونــــد ارزو ګـــانې هیلـــې هیلـــې کـــه وي
بیــا هـــم ژونـــدي یـــو هیلـــې نیلـــې کـــه وي

هــــره تیـــاره کـــې مـــــوږ ســـبا لټـــــوو
ورتــــه واړه شــــو مـــــوږ دنیـــــا لټـــــوو

مـــوږ د تـــاریخ پـــه جګـــړو ســـوي خلـــک
ژونــــد کـــوو، هـــــر اوره وتلـــــي خلـــــک

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

تـــږی یمـــه پاڅـــه ســـاقي ســـره راکـــه
ســـپین د وي، واوریـــن د وي لـــږ ښـــه راکـــه

ســـا بـــه ننـــواتې درتـــــه ولیـــــږم
ژونـــد مـــې دربښـــلی، هلـــه زړه راکـــه

ســـخت اجـــل نیـــولی یـــم، ســـا نـــه وځـــي
خولـــه پـــه خولـــه راکیـــږده لـــږ اوبـــه راکـــه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

کمزوري

ای د زورورو خدایه ولې د پیدا کړل
ستا کمزوري دلته گدایان دې د دنیا کړل

دوی د رڼا گانو څخه سوي زړونه وېوړل
تا به چې سبا کړ، دوی به بیا و بیا بیگا کړل

عشق په توفاني دنیا کې هسې لولپه شول
بس د بیلتون پښو کې یې خدا، خدا، خدا کړل

تولې محبوبې که ننواتې کورته ورغلې
دغه عشق سېزلي به یې خدای که په خندا کړل

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

انګېزه

ورکــــه انګېــــزه د شـــعر لیکلــــو شـــوه
نــــه وه د لیکلــــــو د ویلــــــو شـــــوه

ډېـــر کـــه راتـــه غـــوږ کـــې پســـېدلي دي
نــــه وه د منلــــــو، د منلــــــو شـــــوه

نـــور بـــه د غـــزل تـــوري جـــوړ نکړمـــه
دا کرونــــــده وچــــــه، د رېبلــــــو شـــــوه

مســــــته د غـــــزل دنیـــــا تـــــه ووتـــــه
پېغلــــــه انګېــــــزه د ګـــــډولو شـــــوه

شـعر ښـکلي کتـاب تـه بـه مـې ژونـد ویـل
دا زنــــده ګـــــي تـــــوره، د رټلـــــو شـــــوه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅي

ځمکــه تــاويږي لمــر تــه ســتوري نــاڅي
قلـــم چـــې مينـــه کـــوي تـــوري نـــاڅي

جانـــان چـــې ورو، ورو نـــازه پښـــې لگـــوي
ميـــين يـــې تـــاب نلـــري ښـــوري نـــاڅي

د ســـپکو تمـــه د درنښـــت کلـــه شـــي
تـــر څنـــگ يـــې غـــم وي ورتـــه گـــوري نـــاڅي

کـــه د اتـــڼ ځنځيـــر کـــې يـــار ووينـــئ
خـــود بـــه د خپـــل جانـــان پـــه لـــوري نـــاڅي

دلتـــه شـــملو ســـره برښـــه خلـــک دي
د اصـــــولي ســـــره مختـــــوري نـــــاڅي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اورونــه ســره ســتوي شــول، رنګونــه يــې راپرېښــودل
ګلونــه ســره مــړاوې شــول، چمونــه يــې راپرېښــودل

ســاقيانې ســره کېناســتې خمونــو کــې زمــزم ويشــي
خمــارو تــرې توبــه وکــړه، جامونــه يــې را پرېښــودل

د حــورو او غلمــانو خيــال پلــو ورتــه دروغ ښــکاري
صــوفيان مــو لېونيــان شــول، جنتونــه يــې را پرېښــودل

د مينــې کنريــانې مــې اخــر پــه بلــه والــوتې
کلونــه مــې ســاتلې وې رېســونه يــې راپرېښــودل

ځــواني ســم مــازديګرو، د ماښــام پــه لــوري ووتــه
شــاعر يــې کــړم د عشــق، ځــوان شــعرونه يــې راپرېښــودل

جمــال مــې د ناصــر دی، اصــولي بــدرنګي بــوټی شــو
خــو بــر کلــي کــې جــونې دي، ګلونــه يــې راپرېښــودل

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غليم

په هغه ګران يو، سينګار شوې جنازې راكوي
د حورو خيال كې، د جنت سپينې وېزې راكوي

وايي د هر ماشوم په قتل به غلمان وګټي
په لاس كې توره، په بل لاس كې مې نيزې راكوي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتانه

زمـــا برېتونـــو کـــې ولاړ د وحشـــت غشـــي نـــدي
تـوی دي، جانـان ليمـه پرشـونډو مـې، څـه خوشـي نـدي

دغـــې شـــملو ســـره ولاړ، دغـــه خيـــرن وګـــړي
ســـم پـــه درهمـــو پيـــول کيـــږي، د يـــو څشـــي نـــدي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنیا

دنیا لکه ځنګل دی
داړونکي پکې خاندي
بې داړې پکې ژاړي
زمري يې قهرمان دی
هوسۍ يې د خوراک

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناوکۍ

دلتـــه یـــوه خبـــره شـــتون نلـــري
پګـــړۍ لـــري، شـــمله پښـــتون نلـــري

مـــونږه شـــډل د هغـــو غرونـــو خلـــک
نـــه یـــو پـــه مینـــه د ښـــارونو خلـــک
تـــه د بـــازار د ژونـــد نانځکـــه شـــولې
نـــن نـــاوکۍ، نـــاوکۍ ورکـــه شـــولې
ماتـــه د ښـــکلي خـــوب مانـــا ښـــکارېدې
سـترګې مـې خلاصـې کـړې بـلا ښـکارېدې
سـتا پـدې تـور جبـین خبـرې کیـږي
نـن دې پـه سـپین کلـي سـندرې کیـږي
ای د جنـــون حماســـې مـــه ژړېـــږه
کـــه نـــه درېـــږې بیـــا د زړه ژړېـــږه

نـــور پـــدې کلـــي ننـــواتې مکـــړه
هغـــه در پـــاتې نـــوره مـــاتې مکـــړه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نارواوي

زه بـــه کـــومي نـــاروا‌وي درتـــه ژاړم
پـــه ليـــدلو يـــې يـــو صـــبر راتـــه غـــواړم

د لـــولې پـــه لاس وختونـــه تـــوږل کيـــږي
زمانـــه بـــې لارې شـــوې ورنـــه لاړم

کـــه د دوی پـــه شـــړی ځـــان لـــه يخـــه ژغـــورم
دوی ســـره بـــه لـــه ملتـــه شـــونډې داړم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نور مې عادت زلفو نه غرونه غواړي
زمونږ توبه که ځوک یې زړونه غواړي

هغه لیلا مې عجیبه غونډې ده
زقم راواخلي او ګلونه غواړي
زمونږ جنون پښتو غیرت پښتو دی
له پښتنو وځي ننګونه غواړي
جوني نن مستې دي شغلې خوروي
هلکان ځاري تري روحونه غواړي
مونږ مستانه یو د جامونو تږي
ځینې راتاو شي تري خمونه غواړي
ځوک سریندې د وچکالی غبروي
ډېر یې ویالو کې دریابونه غواړي
په خوله کې ژبه یې داعش ولاړ دی
زمونږ بریتونه اورمیګونه غواړي

اصولي کفر ته پرې ونه وځي
لاس کې اسلام درکړي پیکونه غواړي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

مــــوره پخپلـــــو ســــره تــــور وېشـــــلی
لکــــــه انګــــور د غيــــرې زور وېشــــلی

مــوره يعقــوب غونــدې کمــزوري خلــک
تــئوتې، تــوتې مــــو دغــــه کــــور وېشـــلی

لاس مــــو دنيــــا تــــه دروېــــزه کــــې ايښــــی
وطــــن مــــو ســــلو تــــه پــــه پــــور وېشــــلی

مــور تــه کعبــې ښخــه رهبــر چــې راشــي
قــــدم يــــې اور واخلـــــې او اور وېشــــلی

مــــوره کــــرا تــــل د دنيــــا غيــــره کــــې
اللـــــه اکبـــــر وايــــــو او شــــور وېشــــلی

مــــوره کورونــــــه او حجــــرې وېشـــــلې
لا هـــديره کـــې مـــو خپـــل ګـــور وېشـــلی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نن شاعران

شـــــاعران دي شـــــوندې ســــتايي
ښـــه پيـــران وي پونـــدې ســــتايي

پـــــه عفـــــت د بـــــل نـــــازيږي
د بـــل مـــور او خوينـــدې ســــتايي

چـــې د نفـــس هـــوا يـــې راشـــي
جـــونې څـــه چـــې کونـــدې ســـتايي

ځـــان تـــه لـــس ګـــزه بـــورکې کـــا
خـــــو د بـــــل بربنـــــدې ســــتايي

دوزخــــي ښــــکلې کــــا جــــوړې
بيـــــاېې حـــــورو شـــــانتې ســـــتايي

پـــــه وطـــــن يـــــې اور بليـــــږي
کنــــــډوالې او کنــــــدې ســــــتايي

يتيمـــــان اوښـــــکو لاهـــــو کـــــړل
دوی د کفـــــر ژرنـــــدې ســــــتايي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلکشــــــا کـــــې اور بلیــــــږي
دوی غـــــومبري زنــــې ســــتایي

پــــه هــــر کــــور کــــې جنــــازې دي
دوی جنــــــې پمنــــــې ســــــتایي

کــــــه د مــــــړو جنــــازې کـــــړي
دوی یــــې ښـــې کفنـــې ســـتایي

زمـــــــوږ بوټـــــو اور اخیســــــتی
دوی د بـــــل شـــــنې ونـــــې ســـــتایي

خپلـــو زانـــو چوپـــان جـــوړ کـــړي
خـــــو د بـــــل کـــــوترې ســــتایي

ایتونـــــــــو تـــــــــه اور ورکـــــــــا
خـــــو د بـــــل خبـــــرې ســـــتایي

اصـــــــولي شـــــــاعر د اور شـــــــه
چـــــې د بـــــل شـــــاعرې ســـــتایي

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکـــر مـــې د بـــل د غـــاړې پـــړی و
انـــد کـــې مـــې د ننـــګ د غیـــرت زړی و

مــــونږه لېونیـــــان د پـــورې کلـــي یـــو
هـــر بـــې ننګـــه مینـــه کـــې ترلـــي یـــو
شـــور مـــو پـــه ذهنونـــو کـــې د مینـــې دی
کـــم نفـــرت مـــو ډېـــرو نـــه د ځینـــو دی
کلـــه بـــه لـــولی پـــه اوبـــو ســـپینه شـــي
کلـــه بـــه اوبـــه واوړي او وینـــه شـــي
کلـــه بـــه اوبـــه پـــه اور قبضـــه وکـــړي
کلـــه بـــه بـــې دینـــه دیـــن روضـــه وکـــړي
کلـــه بـــه پښـــتون پـــه ننـــګ د خپلـــو شـــي
بـــل ځـــل بـــه نـــن بیـــا ســـم د ځپلـــو شـــي

نـــن کـــه اصـــولي د ســـره لېـــرې شـــو
شـــرم یـــې پکـــار دی د خبـــرو شـــو

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن مې ولې میخانه کې خمار نشته؟
سپرلی راغی په سپرلي کې بهار نشته

نن مې هر کور کې ترلې جنازې دي
جنازې دي، جنازې دي بیمار نشته
شپه سهار سره غرېبي چې درځمه
توره شپه ده، توره شپه ده، سهار نشته
باغ د گلو مې کرلی و، په مینه
مړاوې کېږي، مړاوې کېږي ملیار نشته
پښتانه دي، پښتانه دي دغه خلک
پښتنو کې،پښتنو کې کوم ځار نشته
مور د خپلو مینه نه منو، غیرت کړو
د پردو په پښو ایره یو وقار نشته
مور د هر ماشوم د سره حوره غواړو
سر یې ووهو تر عمره یې دار نشته

خدایه خیر کړې پنجاب په دین پاچا دی
اصولي مو تل افغان دی، خو وار نشته

۱۳۹۵/۲/۱

کابل خوشال خان مېنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان

اې د عمرونـــــــو مذبـــــــذبو خلکــــــو
تاســو دا خپــل هېــواد وران کـړی چــې دی

چــا تــه بــه خــدای لــه کومــه مینــه ورکــړي
تاســـو دا خپـــل غـــرور وژلـــی چـــې دی

نـــه بـــه لـــه خدایـــه درتـــه وحـــي وشـــي
تاســـو اســـلام خپـــل شـــرمولی چـــې دی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوی

خلکــه دا پــورې ښــکلي کلــي کــې یــم
معشـــوقه ســـا پـــه وروږژلـــي کـــې یـــم

مـــا پـــه تنـــدیو کـــې جنـــون وګـــورئ
تنـــده پـــه هغـــه وروږ زېبښـــلي کـــې یـــم

مـــوږ د خپـــل وروږ او خـــور ټـــاټوبی ســـوی
تـــور لولپـــه دې هېـــواد ســـوي کـــې یـــم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل نه منو

خپـــل نـــه منـــو نـــور منـــو
خوښـــــه نشـــــته زور منـــــو
ســـوله مـــو خوښـــيږي نـــه
هـــر عصـــر کـــې شـــور منـــو
ســـپينې اوبـــه خـــړې کـــړو
ځـــان ســـوزوو، اور منـــو
ځـــان پـــه خرڅولـــو يـــو
ســـور منـــو و تـــور منـــو
مـــوږ ځـــان غيرتـــي بولـــو
تـــل کـــرا يـــو ګـــور منـــو
ټـــپ نـــه پټـــې ســـوزوو
خـــوښ يـــو چـــې ټکـــور منـــو
خپلـــو تـــه تربـــور وايـــو
کـــور کـــې کلـــه ورور منـــو
مـــوږ د اصـــولي پـــه شـــان
مينـــه کـــړو او پـــور منـــو

***

۱۳۹٤/۱۲/۲۳

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

تیـــارې اور راپانــدې بــل کــړ، چــې رڼــا شــوه
ســــوځېدمه، لولپـــه شــــومه غوغـــا شــــوه

تیـــارې ووې، رڼـــا هســـې غونـــدې څیـــز دی
الهـــام زه یـــم چـــې رڼـــا کـــې څـــه مانـــا شـــوه

وې یـــــې وســــوځېږه شـــمعه شــــه بلېـــږه
بلېدمــــــه،چارچاپېره مــــــې خنـــــدا شـــــوه

تـــــر وصـــــاله د هجــــران خوندونـــه ډېـــر دي
لـــیلا تـــش پـــه نـــوم جلکـــۍ وه خـــو لـــیلا شـــوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ادم خـــان کـــه پـــه ربـــاب کـــې و ښـــاغلی
درخـــانۍ هلـــه درخـــو شـــوه چـــې شـــیدا شـــوه

پـه وخـت لـس ځله میین شـم چـې نظـر کـړم
نـــه پوهیږمـــه چـــې مینـــه مـــې د چـــا شـــوه

عرفـــات کـــې مـــې هیـــواد مینـــه ژړلـــې
دعاګـــانې وې، زاریـــو کـــې ښـــېرا شـــوه

نـــه پـــوهیږم د جنـــت زه دروازه یـــم؟
کنـه هـر کـور کـې مـې ولـې نـن غـزا شـوه

پـــه حـــدیث یـــې پټـــوي منحوســـې ښـــځې
د پنجـاب پـه هـر یـو غـولي کـې چـې زنـا شـوه

اصـــولي همـــدومره وایـــم وکـــړې خیـــر
ســـتا د هـــر ممبـــر د لانـــدې ځـــه بـــلا شـــوه؟

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزلګوټې

اوربلکـــې مـــې پـــه زړه کـــې دي نتلـــې
چـــاچې ســـترګې راتـــه مړې،مـــړې وزملـــې

د ځـــانمرګي پـــه څېـــر هســـې رانيـــږدې شـــوه
غېـــږه يـــې راکـــړه رانـــه ورانـــې کـــړې محلـــې
کـــه د حـــورې وزر وکـــې مـــا ويـــده کـــې
خـــدايږو مـــا کلـــه پـــه مينـــه وې منلـــې
زبزبانـــه ښـــاپيرۍ بـــه وې تـــور تـــم کـــې
پـــه رڼـــا کـــې مـــې تـــه کلـــه يـــې اغلـــې
يـــو وار نـــدى چـــې پـــه تخـــت درپورتـــه کېـــږم
پـــه ملتـــان پنجـــاب مـــې لـــس ځلـــه موښـــلې

د پښـــتون د افغـــاني غيـــرت تـــه ګـــوره
لوڅـــه راغلـــې مـــا مســـتوره و ليږلـــې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتاب

چـــا چـــې کتـــابونو ســـره کلـــی دی
چـا چـې دا کتـاب پـه دیـن منلـی دی

شـــونډو د لیمـــو تعریـــف یـــې کـــړی دی
ځـان کـې یـې یـو ښـکلی ځـان مونـدلی دی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

گډې وډې

زما د ژوند په غذا کې
د یوه ترخه مرچک غوندې یې
چې ته پکې نه وې نو بې خونده حسیږي
خو چې پکې وې بیا خوږل کیږي نه
بې خوږو ژوند نه کیږي
بې خونده خواږه تیریږي نه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

چېرې رنګ پیدا کړم دا دنیا راته رنګینه کړم
کرکې سره ټولې کړم سمبالې یې په مینه کړم

مینه صدقه کړم صدقه، صدقه مچې کړم
دا د نفرتو دنیا کې هر نفرت بې دینه کړم

ستا د سرو انګورو څخه هسې اوبه وباسم
سره نشه یې سپینه کړم دنیا درته واورینه کړم

هره د زړه درد مسکا دې دومره غېبر کې ونیسم
شنه یې د خندا نه کړم هسې یې ګلورینه کړم

اوښکه د لوېدو مخکې د دومره په اوف ووژنم
پورته یې په اسمان کړمه هلته یې شاهینه کړم

پرېږده چې ملا راته د کفر زندۍ واچوي
ژوند دی اصولي راته دا خبره سپینه کړم

***

۲۰۱۶-۰۱-۰۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

مانا

یــو معصــوم غونــدي انســان راتــه رښــا شــو
ماناګـــاني رانـــه ورکـــي وي مانـــا شـــو

بــس تــول ژونــد مــي د دردونــو تــوره شــپه و
یــو ناڅاپــه ســترګه خلاصــه شــوه ســبا شــو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

مـــوږه د چـــا پـــه لـــوري و زغلـــو ســـجدې وکـــوو
د وخـــت د کـــوم ظـــالم پـــه غـــولي کـــې تـــوبې وکـــوو

پـه خولـه یـې لاس راتـه را ایښـی دی چـې نـه بـه ژاړې
د وخـــت د کـــوم موســـا پـــه وره کـــې دا ګیلـــې وکـــوو

ټولـــو پخپلـــه راتـــه زړونـــه را ورتـــه، ورتـــه کـــړل
د کـــوم مـــلا کتـــاب راواخلـــو تـــرې ښـــېرې وکـــوو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې وفا

ځينې اشنايان د کورنيو الوتونکو په څېر دي
چې د قفس ور يې واز وليد
بيا ستا د عمرونو مينې ته نه ګوري
والوځي
هېڅ شاته نه ګوري

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

روژه

وې يې
روژه هم ستا په خېر ور، ور ځان جوړوي
برېښي ستا په خېر مې دا هم پرېږدي
ما وي د خفګان خبره نده
کال ته بيا هم راځي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

راشـــه د ربــاب غــږه نــن راتــه ســندره شــه
ګونګـه خولـه د خلاصـه کـړه بیـا راتـه خبـره شـه

تــه مــې جنتــي حــوره دغــه اور مــې ووژنــه
تـه مـې هسـکه سـروه شـه خونـد راتـه ګورګـوره شـه

دغــه خمــاري مینــه ســمه نــور رنګینــه کــړه
ســم مــې پــه زړه وچیچـه ښـه سـوغۍ بمبـره شـه

واخلــه رانــه ویــر ژړا مینــه ګلورینــه شــه
بیـا د کـوه قـاف ښخـه سـپینه شـان کـوتره شـه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تــــا راتــــه د مينــــې دغــــه ټولــــه دنيــــا ورانــــه ګــــړه
ژونــــد کــــه پرښــــته وه نــــو تــــا ولــــې را پېښــــمانه کــــړه

دومــــره مــــې تنــــدی درتــــه پــــه ډاګ پــــه ډاګ وهلــــی دی
دومــــره مــــې ســــجده کــــړې چــــې ســــتا قبلــــه مــــې ورانــــه کــــړه

ستا پــه کــور حــرم کــې مــې پــه اوښــکو ويــالې جــوړې وې
تــــش مــــې درنــــه غوښــــتې وو چــــې دا خونــــه ودانــــه کــــړه

تــــه د ښــــکلو خــــدای يــــې تــــه معبــــود د هوښــــيارانو يــــې
اې د لېونيــــــو خدايــــــه داتيــــــاره روښــــــانه کــــــړه

تــــه د ګلــــو خــــدای يــــې تــــا ښــــکلا ورتــــه ورکــــړې ده
تــــه د ازغــــو رب يــــې نــــوره دا قضــــيه اســــانه کــــړه

تــــا راتــــه تــــوپير د تــــور او ســــپين پــــه مينــــه ايښــــی دی
ســــپينو کــــې د تــــورو مــــې يــــوه شــــيبه خندانــــه کــــړه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لار

زمــــــونږه لار د عقيـــــدې ورکــــــه ده
هــم د ممبــر هــم د ســجدې ورکــه ده

پــر مــوږ يرغــل کــې تکبيرونــه وايــي
لار د کعبـــــې او د مکـــــې ورکــــــه ده

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مـونږه د اور پـه پوکـو نـاڅو خپلـه نـه ګـډيږو
مـونږ د ډالـر او د کلـدارو پـه ويـر نـه مړيـږو

منـو چـې ټـول عمـر مـو وينـه پـه اسـلام ورکـړې
خـو يـو عـادت لـرو پيسـو بانـدې هـيڅ نـه بسـيږو

هغـه د لنـګ پنجـابی سـرو سـره تللـی نـه شـو
مـونږ پښـتانه يـو د قاغـذ پـه بيعـه ښـه خرڅيـږو

ښـه کـه د غرونـو ليـوني يـو د بـازونو ښـکار کـړو
ولـې د کونـډو د يتـيم پـه اوښـکو نـه زوريـږو

مـوږ ميخـانې لـرو بـې بيعـې ډک خمونـه لـرو
سـهار بيګـا يـې څښـو تشـيږي نـه او نـه مسـتيږو

د جنــت لاره د کابلــه تېــره شــوې کــه ده
اصــولي ووايــه صــرات لــه پلــه کلــه لــويږو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل گوټی

کلـه مـې ژونـد هـم پـورووړی کـړي چـې مـه غړېـږه
د نـــورو کبـــر او غـــرور پيـــالو تـــه مـــه مســـتېږه

پرېـږده چـې ښـکلي حسـن وشـيندي زکـات يـې ورکـړي
شـــېخه ارام کينـــه پـــردي ډول تـــه نـــور مـــه گـــډېږه

پرېـــږده چـــې مينـــه زلزلـــه راوړي توپـــان راولـــي
نـــور د صـــوفيانو منځـــه ځـــان باســـه نـــور مـــه دردېـــږه

پرېـــږده جنـــون كـــه مـــذهبي نـــه وي نيـــت مـــه كمـــوه
ذاهـــد ذاهـــد اوســـه ســـپين مخووتـــه مـــه مـــاتېږه

پرېـــږده پـــدې دنيـــا جنـــت ووينـــي ودې وينـــي
تـــه اصـــولي اوســـه كـــم اصـــلو تـــه نـــور مـــه ټيټېـــږه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

دلتــه زمــوږ کالــه کــې علــم پــه خپيــړو وهــې
د ټوپک خـولې تـه مـو نـران هـم پـه خـاپوړو راځـي

چپنــدازان مــو د ارګ خــولې تــه رســيدلی نشــي
ارګ تــه دننــه مــو ســپاره نــن پــه کربــوړو راځــي

پــرون لــه غــره مــې دي غرونــو تــراره کولــه
نــن دلکشــا تــه تبــتيدلي لــه دې ســوړو راځــي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوالی

هـــره خـــوا ثنـــا كـــوي، مينـــه كـــې بـــلا كـــوي
ســـرې د پښـــتنو ســـترگې، خـــود بـــه واويـــلا كـــوي

يـو وارې كـه سـوز راغـی، زړونـه مـو پـه وينـو شـول
جـــوړ بـــه اصـــفهان نـــه وي، ويـــر بـــه بخـــارا كـــوي

اور بـه مـې لاهـور كـې وي، شـور بـه يـې ډهلـی اوري
دغـــه د هيـــرا زيږنـــد، اوس ســـتم پـــه مـــا كـــوي

راشـــئ ســـره وپيـــئ، يـــو تـــار كـــې لعلونـــه شـــئ
تـــوره د نفـــاق جذبـــه، هـــره خـــوا وبـــا كـــوي

مســت شـئ سـره مينـه شـئ، اور پـه پوكـو مـه وژنـئ
تـــش د اصـــولي قلـــم ،چيغـــه د بابـــا كـــوي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

ما ورکړی و، دې مات کړ
د وختونو ملکې ته
یو وړوکی لعل د مینې
هسې واچوه په ځمکه
تا به وې چې تش منګی دی
ترینه پاتې یې کودي شول
دریغه، دریغه
دریغه، دریغه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې يو چا ته!

انگيزه مې ورکه شوې د غزل وه
اندېښنه د ژوندانه راسره مل وه

يو ناڅاپه د خمارو سترگو ليد و
د قلم په نيشه يې جذبه توليد و
شونډې نه وې، سرې پيالې د واينو ډکې
قدرت جوړې ، په لاسونو کې نازکې
ما وې خدايه ښاپيرۍ له کومه راغله
په خندا شوه چې خندا مې تاله راغله
ما وې ټوله تته شوې مينه ورکړم
دې وې، ورک شه تش پدې کوڅه گذر کړم
ته پوهېږې انگيزه زما د شعر يې
نور به څه کړې چې د وروره راته تېر ي

چې قدم په ځمکه ږدمه راياديږې
د هر توري مې هم زور او هم مې زېر يې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رڼا مورکۍ تیاره شوه

شـــپو او ورځـــو کـــې رڼـــا وه
د رڼـــــا تېـــــره بریښـــــنا وه

چـــې ښایســـت یـــې زیږولـــی
پـــه مانـــاوو کـــې مانـــا وه

چې په ژوند کې به تورتم شو
ســپینه ورځ بــه شــوه دعــا وه

یـــو ناڅاپـــه تـــورتم ګـــډ شـــو
شـــپه شـــوه ورځ تـــوره غوغـــا وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مــــا یـــــې اوښـــــکې وچـــــولې
پاکیـــــــدې نـــــــه واویـــــــلا وه

د غـــــوروې پـــــه شـــــان غـــــم و
تـــــرې بـــــچ شـــــوو هـــــم ژړا وه

ځښـــــتن یـــــو دی بـــــې لـــــه شـــــکه
خـــــو بچـــــــې تـــــــه لا الا وه

مـــــور د هیچـــــا ځخـــــه مـــــه مـــــره
کـــــه مجنـــــون وکـــــه لـــــیلا وه

یـــــو مگـــــس یـــــې لولپـــــه کـــــړې
د انســـــان دا ځنگـــــه ســـــا وه

اصـــــولې را یتـــــیم مـــــه کـــــړې
دا دعـــــا لویـــــه لـــــه تـــــا وه

***

۱۳۹۱/۳/۱۷

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پنجوایي د شهیدانو په ویر کې

څــوک مــې پــه تــور د پښــتانه ســوځوي
ځینــې مــې کــور کــې لــوی واړه ســوځوي

چــا راتــه هــر ایــت کــې اور راکــړی
حدیث،حــدیث کــې را لیمــه ســوځوي
دا د بـــر بنـــدو حرامـــوني چـــې دي
پــه کــور راننــه وځــي مــړه ســوځوي
زمــا د پــور واخیســت ګــډیره راتــه
وخـت بـه راځي چې ټول بـه سره سوځوي
افسوس،افســوس پــه اتفــاق نــه یــو مــوږ
پـه کــور مــې ورور بهــر مــې تــره ســوځوي
مشـــران چپنـــو کـــې نتلـــي راتـــه
یـــواځې ارګ کـــې راتـــه زړه ســـوځوي
عجیبــه کــار دی چــې زمریــان یــو مــوږه
خــو نــن پــه غــولي مــو کارغــه ســوځوي

پیغلــې دســر ټیکــري پــر مــوږ اچــوي
چـــې اصـــولي ســـړې اوبـــه ســـوځوي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

صحرا

هغه لاندې صحرا ګوره په هغه وچې مې کور دی
هر بورا يې خاورې شوی هر ګلاب باندې سور اور دی

هر ملا فتوي د مرګ کا چې د ورور دی کافر شوی
هر خادم يې جلاد شوی هر قاضي په زړګي تور دی

هر زلمي لاس کې ټوپک دی هر صوفي لاس کې رسۍ ده
هرماشوم په خوله کنځا ده د سپينګيري لاس کې اور دی

هر عزيز يې مکناټن دی يا خوشال دی اورنګزيب ته
بيا بابا دی پاڼيپت کې چې ليدلی ښه ورور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلیـــو ویـــالې وچــــې د ملیـــار لاســـونه پـــرې دي
د میـــرویس مـــزار رنـــګ دی د بابـــا پـــه جنـــډو چـــور دی

د ملالـــــې ټپـــــې نشـــــته د ایـــــوب لښـــــکرې ورکـــــې
د احمـــد وړی خـــرخ شـــوی د صـــابر لاســـوی ګـــور دی

بیـــا زمـــا پـــه پلازمېنـــه پیښـــور کـــې مهـــاجر یـــې
پنجـــاپی د نیکـــه شـــوی مشـــره دومـــره د غـــرور دی

شـــمله ور مـــې ټپـــي شـــوی پوهنتـــون مـــې وړکتـــون دی
اصـــولي مـــې بـــې اصـــوله اصـــولیت راتـــه تربـــور دی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زړه مـــې راتـــه وايـــی چـــې بـــه تيـــز بادونـــه بيـــا راشـــي
تـويې بـه کـړي اوښـکې چـې پـرې تـور مخونـه بيـا راشـي

ســـولې پربنـــتي تـــه بـــه کفـــن پـــه غـــاړه بيـــا ورکـــړي
جـــوړ د خپـــل اســـمانه چـــې پـــه ســـر تندرونـــه بيـــا راشـــي

مســـتې بـــه د غـــم ميرمنـــې بيـــا پـــه چيغـــو، چيغـــو شـــي
ســـپينو لوپټـــو کـــې بـــه دا ســـره وختونـــه بيـــا راشـــي

بيـــا بـــه څـــو ويرنـــې د غـــزل قالـــب کـــې ووينـــو
مينـــې تـــه يـــې لـــيکم څـــو ويـــرن شـــعرونه بيـــا راشـــي

هـــره خـــوا چـــې گـــورم د وطـــن مـــور ليلامـــي ويـــنم
خدايـــه تـــه يـــې ومنـــه چـــې ورک نيکونـــه بيـــا راشـــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یـــو خـــوا ســـکندر دی پـــه دا بلـــه یـــې مغـــل ویـــنم
مینـــې رانـــه اخلـــي پښـــواني دردونـــه بیـــا راشـــي

هــره خــوا چــې ګــورم پــه درانــه خــوب بیــده شــویدي
ویښ د زمـــانې تـــه خـــود بربنـــد خوبونـــه بیـــا راشـــي

کلـــه د وطـــن نـــاوې تـــه مـــوږ ټیکـــری ورکـــړی دی
کلـــه یـــې چـــې واخلـــو پـــه جیبـــو نوټونـــه بیـــا راشـــي

تـــورې بوربـــوکی مـــو د پښـــتون پـــه کلیـــو ولیـــدې
کلـــه چـــې دا تیـــرې شـــي نـــو تـــور، تمونـــه بیـــا راشـــي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

کاشــکې زه د بــوډۍ ټــال وای پــاس پــه غرونــو ښــکاریدلی
کاشـــکې زه پښـــتون پګـــړۍ وای پـــه دارونـــو ښـــکاریدلی

کاشــکې تــوره شــپه دوزخ وای کاشــکې اور وای مســتیدلی
بیــا د ښــکلې شــان رڼــا وای پــه خونــدونو ښــکاریدلی

یـــا د علـــم وای د کفـــر بیـــا د کفـــر زلزلـــه وای
بیـــا دتـــوره هـــدیره وای پـــه قبرونـــو ښـــکاریدلی

یـــا مریـــد د پیغمبـــر وای ښـــکلی تخـــت د ســـلیمان وای
بیـــا فریـــد وای احمـــدخان وای پـــه لکونـــو ښـــکاریدلی

خو چې نه وای پښتنو کې نه مې دین نه مې مذهب وای
بـــس یـــو بـــوټی د صـــحرا وای پـــه رنګونـــو ښـــکاریدلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یــا د نــر غونــدې شــاعر وای پــه ربــاب را تاویــدلی
بیــا تــاریخ د پښــتنو وای پــه مرګونــو ښــکاریدلی

د هوســی پــه شــان اصــیل وای د طــوطي پــه شــان ګویــا وای
اتفــاق وای پښــتنو کــې پــه بریتونــو ښــکاریدلی

هغــه تخــت وای هغــه تــوره هغــه ننــګ وای
بیــا ډهلــي کــې احمدشــا وای پــه پوځونــو ښــکاریدلی

پــه رښــتیا کــه یــو افغــان وای یــا بربنــډه افغــاني وای
اصــولي د دار پښــتو بــه پــه دارونــو ښــکاریدلی

***

ډهلی
۱۳،۰٤،۲۰۰٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نــه بــه د چــا شــونډې تــل تــر تلــه ښــکلول وي
نـــه بـــه د دوســـتۍ او د ورورۍ هســـې پالـــل وي

نـــه بـــه د بابـــا د غـــرو ســـرونه وي پـــه واورو
نـــه بـــه د رزغيـــو اصـــولي ســـبا شـــدل وي

نــه بــه ژونــد د مينــې د مســکا د خنــدا کــور وي
نــه بــه د شــاعر تــل د پښــتو رنگــين غــزل وي

نــه بــه ملايــان پــه ميخــانو کــې درويــزه کــړي
نـه بـه پـه دې ښـار کـې د نجيـب پـه دار کـول وي

نـه بـه افغانـانو کـې څـوک لـر وي څينـې بـر وي
نه بـه يـې ډيورنـډ نـه بـه پنجـاب نـه بـه ښـکنځل وي

نــه بــه اصــولي ښــکلي لنــدن کــې را مســکيږي
دا راســـره ومنـــه چـــې پـــاک اللـــه بـــه تـــل وي

***

لندن- ۰۲٫۰۳٫۲۰۰۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشـــــنا زمـــــا د بــــڼ نيــــالګي ټولـــــوي
پيغلـــــو څېړيـــــو نــــه پرګــــي ټولـــــوي

هغـــــــه د دور پښـــــــتنو جونــــــو نــــــه
ګرځـــي پـــه کليـــو کـــې ټيکـــري ټولـــوي

تقـــــدير زمـــــا د قـــــافلو لـــــه مخـــــې
راغـــــى پـــــه وچـــــه وچکـــــالي ټولـــــوي

اصـــولي ښـــار تـــه تـــور ســـړي راغلـــي
لــــه کونــــډو رنــــډو نــــه زګيــــروي ټولــــوي

***

۱۷,۰۵,۱۹۹۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشـــئ د وطـــن بچوخپـــل تبرونـــه وينـــې کـــړو
بيـــا بـــه اتڼونـــه کـــړو بيـــا بـــه کيســـې ســـپينې کـــړو

راشـــئ د قلـــم پـــه مـــټ خلکـــو تـــه بيـــا وښـــيو
جـــوړ تـــرې قلمونـــه کـــړو ټـــولې وســـلې مينـــې کـــړو

راشـــئ د بابـــا پـــه نـــوم بيـــا ولونـــه وتـــړو
دښـــتې او صـــحراوې مـــو ښـــکلې گلـــورينې کـــړو

دښـــتې مـــو کـــه وچـــې دي هيلـــې مـــو پرېمـــانې دي
عـــزم او جـــديت غـــواړي دښـــتې بـــه واورينـــې کـــړو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ادماما

هسـکو غـرو تـه يـم راغلـی نـذرانو تـه يـم راغلـی
ادمامـا زيـارت کومـه زيـارتو تـه يـم راغلـی

پـه تـا غرونـه راچـاپېر دي تـه بابـا د دغـو غـرو يـې
تـه يـو پيـر يـې د پيرانـو پـاکو زړو تـه يـم راغلـی

سـتا مـزار پـه هسـکه وينـم تـه سـردار د سـردرو يـې
تـه کوربـه د ميلمنـو يـې سـتا ميلـو تـه يـم راغلـی

سـتا پـه خـوا کـې شـپونکي وينـم آوازونـه د شـپېلۍ دي
نښـترونه ورتـه زانگـي ولولـو تـه يـم راغلـی

پـه جـوس دې تنـي ميشـت دي غيرتـي دي ميړنـي دي
توريـالي دي ميړنـي دي پښـتنو تـه يـم راغلـی

***

۰۵,۰۸,۲۰۰٤

تنـي/ادماما

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمانه

د سفر په لاره مست یم
لکه مست چې سمندر شي

حال مې تور دیو شي خندېږي
یا مجنون یا قلندر شي

کله پوی وم عقل هېر شي
کله هیڅ په هیڅ هنر شي

کله ورځ وي تروږمې راشي
کله شپه وي ځلاند لمر شي

کله ښه وي لا ښه کېږي
کله بد وي لا بدتر شي

کله زر په ایرو واوړي
کله کاڼي وي سره زر شي

کله ښه کوم چې ښه دي
کله ښه وي واوړي شر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساز کې سوز او سرور نه وي
چې غني راشي ټکر شي

سره خوله ښکلي هلکان وي
په ځواني واوړي ببر شي

پاچاهان وي پاچاهي کا
پر سبا پرېوځي بزګر شي

خدای چې قهر ورته وکړي
میږې هغه وخت وزر شي

جوړ ځان هله مالومیږي
چې مرض پرې مقرر شي

مینه هلته لا خوږه شي
کسي، کسي چې ټکر شي

خود به سترګې شي بې باکه
چې په شونډو يې نظر شي

دا اشنا به په هو راشي
زما دا کله باور شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــې د صـــبر روزي وخـــوري
کـــاڼي بـــوټي بـــه ســـره زر شـــي

چـــې پـــه کومـــه کـــوچې راشـــي
هغـــه ځمکـــه يـــې مـــالګر شـــي

تـــولې ښـــکلې مـــې خوښـــيږي
ځمکـــه ســـتوري دې خبـــر شـــي

يـــوه دنيـــا مينـــه دې راکـــړې
پريـــږده هلـــه دې ســـحر شـــي

کلـــه نرمـــې نرمـــې شـــپې وي
بيـــا شـــډل شـــډل شـــي غـــر شـــی

اصـــولې لـــه کرکـــې تښـــتې
خـــدای ګـــو مينـــه کـــې رهبـــر شـــي

***

هرات

۲۰۱۴/۰۵/۳۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

ژونـــد د وينـــو تويـــول دي
د يـــخ لمـــر تـــه ايښـــودل دي

ســـر تـــر ســـره لـــوبې لـــوبې
ســـاه قفـــس کـــې بنـــدول دي

د نـــانځکو ښـــکلي ښـــار کـــې
ماشـــومانو تېـــر ايســـتل دي

يـــوه مســـکا ټـــولې ژړاوې
پـــه وعـــدو ميينېـــدل دي

***

کابل پوهنتون/ پښتو څانګه

۱۳۸۶/۳/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډ ژوندلیک

جمال ناصر اصولي د نوروز خان اصولي زوی پر ۱۳۵۹ل کال د خوست ولایت تڼیو ولسوالۍ دره ګي کلي کې زیږېدلی دی.

ښوونځی یې د کابل په عبدالهادي داوي لیسه او فراغت یې د خوست غرغښت عالي لیسې څخه دی.

لیسانس یې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي پښتو څانګه کې کړی او له همدې ځایه یې د ماسټرۍ سند هم تر لاسه کړی دی.

ښاغلي اصولي په خصوصي او دولتي ارګانونو کې په لوړو بستونو کار کړی دی، د نوې ځوانۍ پېر یې په روسیه او انګلستان کې تېر کړی او د نړۍ اته دېرش هېوادونو ته یې سفرونه کړي دي.

د شاعرۍ تر څنګ لیکوالي او سیاسي شننې هم کاندي چې ډېر کله د هېواد په ټلوېزیونونو کې د هېواد په سیاسي حالاتو د شنونکي په توګه را ځرګندیږي...

تر دي کتاب وړاندې د ښاغلي اصولي دوه نور اثار هم د چاپ په پساله پسولل شوي چې یو یې (**سیاسي جګړې**) د ښاغلي اصولي مرکې او شننې دي او بله یې لومړۍ شعري ټولګه ده چې (**د پردېسۍ تروږمې**) نومېږي او دویمه شعري ټولګه (**درد**) یې دادی ستاسې په لاسونو کې ده.

اصولي صیب ته د لیکوالۍ، شاعرۍ او وطن ته د خدمت په ډګر کې د زښتو ډېرو بریاوو دعا غواړی یم.

درنښت مو په برخه شه

سپین سهار

دانش خپرنځی- کابل

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library